

Κ' εὐθύς ὁ μάργελος κινᾷ,
 Καὶ πάει κρυφὰ, καὶ κλέπτει
 Τὸ χτέν' ἀπὸ τὴν Ἀθηνᾶ
 Μαζὶ μὲ τὸν καθρέπτη.

Καὶ τῆς τὰ φέρνει ὀμπροσθὰ,
 Κι ἀρχίζει τὴν μαθαίνει,
 Πῶς τὸν καθρέπτην νὰ βαστᾷ,
 Πῶς νὰ κινᾷ τὸ χτένι.

Καὶ πλέον ἔτζει μ' εὐκολιᾶ
 Ξεμπερδεύσε μονάχη
 Τὰ ἄμπερδεμένα της μαλλιά,
 Καὶ τ'ἀρρήξε 'ς τὴν ράχη.
 Τότ' ἢ θεὰ ἢ σπλαχνικὴ
 Διὰ ἀντιμισθία,
 Τ' ἀποθάνατισεν ἐκεῖ
 Τὰ δύο τὰ ἐργαλεῖα.
 Καὶ τ'ἀστείλε μὲ τὰ πιστὰ
 Τὰ δύο τὰ περιστέρια

'Σ τὴν γῆν μας δῶρα θαυμαστὰ,
 'Σ τῶν γυναικῶν τὰ χέρια.

~~~~~

65. Βασίλισσ' Ἀφροδίτη,
 Ὁ οὐρανὸς σὲ φρίττει,
 Κ' ἡ γῆ σὲ προσκυνεῖ.